

Abonamentele

Pentru Sibiu:
85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:
1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:
10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 28 August st. v.

Sînt acum câteva zile, într-o scri-
adresată diarului „Nemzet“, d-l Dr.
Diaconovich i-a făcut biroului de
din Budapesta o gravă acușățiune.
Raporturile ce es din acest birou
re diarele române sînt făcute cu rea
nță: aceasta e acușățiunea.

Nu avem intențiunea de a ne uni cu
Diaconovich, trebuie să constatăm însă
și, că în adevăr una scriem și alta se
tează despre cele ce am scris, și dintre
una: ori funcționarul însărcinat a
extrase din diarele române nu scie
mesce, ori el face extrasele din adins așa
le să producă o viuă amărăciune în
umea publică maghiară. În tot cazul
ste un om, care îi face țerii cele mai
servicii, căci, însărcinat a mijloci în-
rerea între noi și opiniunea publică
maghiară, de obicei nu tălmăcesce fidel
pele noastre și înăspresce prin aceasta
rocitul conflict, care există între noi.
În deosebi noi am avut foarte adese-ori
de a ne plînge de aceasta.

Avem convingerea, că relațiunile dintre
român și cel maghiar nu ar fi
de încordate, precum sînt, dacă opi-
nea publică maghiară n'ar fi rău infor-
despre noi. În deosebi Maghiarii
mînați spre două extreme în ceea ce
rivesce: ori ei ne socotesc organizați
ata de a ne răscula la prima ocaziune
venită, ori își fac iluziunea, că sîntem
element inofensiv și că singură clasa
română face opozițiune, în vreme-ce
român stă ca privitor indolent
ul parte.

Nici una nici alta.
Adevărul e, că încetul cu încetul s'a
lus în poporul român un puternic cu-
pentru schimbarea actualii stări de
uri și noi, clasa cultă română, sîntem
a merge cu acest curent, dacă nu
a să ne perdem înrîurirea asupra po-
ului. Ear la aceasta nu este iertat să
ntăm, căci am lăsa poporul la discre-
ea celor ce voiesc să abuzeze de cul-
ul ce s'a stabilit în el.

Una dintre sarcinile ce ni-am impus
ar de a spune adevărul asupra senti-
telor poporului român și de a arăta
colul, ce în anumite împrejurări ar
să ne amenințe din cauza încordării
luse în el.

Am stăruit în deosebi să se știe, că
lucrurile vor mai merge tot precum
g, la timp de grea cumpănă, noi, care
am asigurarea desvoltării pacinice, vom
ană isoლაți, și dușmanii neamului ma-
r vor dispune de poporul român.

Fără îndoială dar multe dintre ade-
urile, pe care le spunem, sînt foarte
re, foarte jignitoare pentru opiniunea
lică maghiară, totdeauna însă numai
nță de a vedea stabilindu-se buna în-
gere ne-a făcut să spunem aceste ade-
uri, și nimeni nu va putea nega, că
ul, în care am spus adevărurile aspre,
sincer și călduros. Ne-am folosit de

toate mijloacele spre a pute străbate, și
de argumentele reci, și de ironie, și de
aventul îndrăsnit, nici odată însă n'am
însultat, n'am provocat, n'am agitat, ci
am arătat numai armele ce le dau celor
dispuși să agiteze.

Cu toate acestea, în raporturile bi-
roului de presă sîntem înfățișați ca nisece
agitatori înverșunați: aici noi sîntem ca-
pul tuturor rătășilor.

Se iau părți isolate din articolele
noastre, se traduc rău, se interpretează
fals, se trag din aceste false interpretări
false conclusiuni, și astfel ne pomenim de
odată în raporturile biroului de presă
schimonosiți de nu ne mai cunoașcem pe
noi înșine. Toată asprimea, ironia amară,
tonul îndrăsnit, tot ceea ce este în noi
neplăcut pentru opinia publică maghiară
nu numai se reproduce, dar se și exage-
rează în acele raporturi, nici o urmă însă
despre tonul sincer și călduros, prin care
voim să îmblîndim efectul celor spuse
de noi.

Ca diar trebuie să ne bucurăm de
aceasta, căci nimic nu poate să ne folo-
sească mai mult decât amărăciunea, ce se
produce din cauza noastră în opinia pu-
blică maghiară, și dacă n'ar fi fost arsă
la Cluj, n'ar fi batjocorită pe fiecare zi
în diare clujene și n'ar fi înfățișată în
raporturile biroului de presă drept cap
al rătășilor, „Tribuna“ nu ar fi astăzi
un diar răspândit.

Nu însă acesta e scopul pe care îl
urmărim.

Am ăis-o în programul nostru și o
vom repeta la toate ocaziunile: scopul
nostru e de a dovedi, că e și aici, în țara
noastră, pentru Români o lucrare pacinică
cu puțință și că nu avem nevoie să ne
părăsim patria și să ne facem dușmani ai
ei, pentru-ca să ne asigurăm puțința lu-
crării pacinice.

Este ori nu cu puțință o înțelegere
pacinică între Români și Maghiari?

Aceasta e întrebarea ce li se pune
astăzi oamenilor noștri politici.

Noi susținem că este, dacă Români
vor fi sinceri și statornici în hotărîrea lor
de a nu se lăsa și de a nu-și da aerul,
că se lasă a fi jigniți și desvoltarea fi-
rească.

Nu este însă c... înțelegerea,
dacă opiniunea publi... hiană e mereu
mistificată.

E lung șirul... isticării. Ne
mărginim la cea... care o gă-
sim în numărul...embrie a. c.

„Tribuna“ di... se ăice în „Nem-
zet“, — „desfășur... în trei articole plîngerile Ro-
mânilor, a căror corană e demonstrațiunea
din Cluj“.

Nu-i adevărat. „Tribuna“ nu a
desfășurat plîngerile Românilor, ci a în-
șirat o parte din cauzele ce produc amă-
răciunea între Români, a arătat câteva
arme de agitațiune ce se pun în mîna
celor ce voiesc să agiteze.

„Cunoscutul cântec batjocoritor, — urmează

„Nemzet“, — l-a publicat chiar de patru ori și
nu încetează a interpela, dacă s'a cântat oare
acest cântec ori nu, ca și când acest cântec de
batjocură ar fi pârgia sistemului ei de agi-
tațiune“.

Care va să ăică — noi avem un
sistem de agitațiuni, și cântecul batjocoritor
l-am scornit, pentru-ca să agităm cu el.
Nu l-am publicat, pentru-ca să punem în
vedere publicului maghiar actele de copi-
lărească obrăznicie, prin care Românul
„incult“ e provocat de populația „cultă“
a centrului de cultură maghiar din Ardeal,
ci pentru-ca să agităm, nu pentru-ca să
ajungem la satisfacțiunea, ce ni s'a și dat
în „Kolozsvari Közlöny“, ci pentru-ca să
așțăm lumea. Apoi, dacă sînt supără-
toare asemenea versuri, atunci să nu se
facă, să nu se cante: aceasta o voim noi,
ca să putem reproba și noi pe aceia, care
și-ar permite cumva a face în romănesc,
la adresa poporului maghiar, asemenea
versuri.

Dar „Nemzet“ urmează:

„Recunoaște, că Români s'au desvoltat ră-
pede în cultură sub tiranul maghiar, dar aceasta
n'o amintesc decât spre a avé ocaziune să atace
guvernul, fiindcă n'a purtat grije de căpătuirea
numeroșilor oameni formați. Pe acest proletariat
cult voiesc să arunce de pe sine odiul agi-
tațiunilor.“

Nici-odată n'am ăis, că Români s'au
desvoltat răpede sub Maghiari și cu atât
mai puțin am vorbit vre-odată de „tiranie“
maghiară. Eară cât pentru proletariatul
cult, ne mărginim a constata, că agitațiu-
nile se fac mai ales de aceia, care au fost
siliți să-și părăsească țeara.

Dar ne oprim aici și încheem cu
cuvintele:

Astfel nu ne putem înțelege.

Revistă politică.

Sibiu, 28 August st. v.

Ieri am arătat care sînt vederile
diarului „Pester Lloyd“ cu privire la în-
tălnirea monarhului nostru cu Țarul
Rusiei. Astăzi punem sub ochii cetito-
rilor păreriile diarelor „Nemzet“ și „Pesti
Napló“.

Primul diar, organul cabinetului Tisza,
constată mai întăiu că scirea despre în-
tălnirea celor trei împărați, a deșteptat cu
deosebire la Maghiari bănuială și îngrijire,
punându-se această întălnire în legătură
cu întrevederea dela Reichstadt. „Nu voim“,
ăice „Nemzet“, „să ne ocupăm de între-
vederea dela Reichstadt și de urmările
acesteia. Dar pe deoparte constatăm că
cine nu privește lucrurile din punct de
vedere curat turcesc și cine observă că
tinerile țeri care au eșit la iveală în locul
slabei Turcii: Serbia, Bulgaria, România
și Muntenegru, până acum, din punct de
vedere al intereselor monarhiei noastre,
ba chiar din punct de vedere al interese-
lor unguresci, n'au dat nici un prilej de
a ne plînge contra lor, întru cât ele nu
au promovat panslavismul, aderă la pace
și trebuințelor comerciale și de comunicație
corespund mai bine decât Turcia, care,
cel puțin în aceste țeri, n'a putut să men-
țină liniștea și n'a fost capabilă să dea o
mai mare desvoltare relațiunilor comerciale
— ăice cine observă acestea, acela nu va

ține de păcat nici vechia alianță a celor
trei împărați, chiar dacă ar atribui acesteia
tot ce s'a întemplat și ce nu s'a întem-
plat după întrevederea dela Reichstadt.
Dar aceasta încă ar fi o exagerație.

„Pe de altă parte însă, chiar dacă
ne am întoarce fața cu groază de cătră
intălnirea de acum opt ani și de cătră
alianța de atunci a celor trei împărați;
sau dacă ne am afla înaintea unei alianțe
noue a celor trei împărați — ceea ce de
altmintrelea în înțelesul de mai înainte nu
se va întempla nici macar din punct de
vedere formal — nici atunci, în vederea
situațiunei schimbate, nu am pute atribui
alianței o politică atât de activă și o
schimbare atât de mare, precum a fost
când cu vechea alianță, al cărei scop a
fost de a restrînge planurile de acțiune
ale Rusiei, a le pune în acord cu interesele
internaționale, și a da schimbărilor din
Orient — fără încordări extreme — o
basă mai sigură pentru pace. Și dacă atunci,
când fie-care element din Orient era nemulțu-
mit și întăritat, Rusia — neavînd atâtea
neajunsuri interne ca acum — în rolul
ei de liberatoare a pășit cu toată puterea
și a și isbutit — tocmai fiindcă a existat
această alianță — să desbrace atât acțiu-
țiunea ei cât și rezultatul acesteia de tot
ce ar fi putut fi periculos pentru Europa
și pentru noi, acum când — cel puțin
din punct de vedere al independenței și
al formațiunei de stat — România, Serbia,
Bulgaria și Muntenegru încă au trecut
peste acel stadiu, când ajutorul străin le
putea veni în mod desinteresat, acum Ru-
sia, chiar dacă ar fi în stare și ar voi,
cu anevoie ar mai pute să iee asupra-și
rolul de liberatoare, deoarece nu o mai
chiamă nimenea. Dar chiar dacă ar fi
cine să o chieame, pentru-că mai sînt
astfel de elemente; dacă Rusia ar fi
în stare și ar voi un nou rășboiu, — poate
în interesul micului Muntenegru sau al
mişcărei panbulgare, — fără să mai iee pri-
vire la tristele experiențe, la neajunsurile
interne și la micile foloase ce ar pute
avé; pe de o parte: nici atunci n'ar pute
aduce ca motiv că voiesc să libereze pe
popoarele înrudite cu ea prin sânge și re-
ligiune de sub jugul turcesc, pentru-că
acesta nu mai există; ear pe de alta: acum
acțiunea ei nu ar fi îndreptată în contra
Turciei, ci de astădată s'ar găsi față în
față cu status quo și cu tractatul stabilit
de congresul european. Și apoi Germania
și Monarhia noastră de sigur că nu vor
fi contra acestora. Credem așadar, că deo-
sebiea între situațiunea de acum și cea
dinainte cu opt ani este atât de radicală,
încât aceea unică împregiurare externă, că
cei trei împărați eventual se vor intălni,
nu oferă nici cel mai mic motiv și basă
ca cineva să poată trage conclusiunea că
pacea va fi turburată, sau că Rusia voiesc
să înceapă vr'o acțiune, sau că ea voiesc
să dea o mai mare întindere puterei și
influenței sale“.

„Pesti Napló“ ăice că intălnirea mo-
narchilor la Varșovia nu poate avé altceva
în vedere, decât încheierea unei alianțe.
Inițiatorul intălnirii este principele Bis-
marck. Rusia după ce toate planurile
i-au fost zădărnice după-ce influența în
peninsula balcanică i-a fost nimicită, după
ce s'a convins că fără Germania și Austro-
Ungaria nu poate să se mise măcar un
pas, n'a avut încotro, a trebuit să-și plece
capul înaintea atotputernicului cancelar al
Germaniei. „A existat un mare rășboiu“,
continuă „Pesti Napló“ despre care lumea

mare n'a știut nimic și în care Țarul îndereptat a rămas învins. Acum urmează încheierea păcii și, pentru-ca nimenea să nu vadă situațiunea Țarului, învingătorii îi fac ei mai întâiu vizită. Care vor fi însă punctele de pace? Cine ne-ar săi spune? Aceasta numai atunci o vom ști când evenimentele vor începe să se desfășure. Până atunci însă nu putem decât să dăm cu socoteala. Totul este posibil și nimic imposibil. Se poate că Rusiei să i se lase mână liberă în Asia, Austria să anecheze țările ocupate și Germania să se mulțumească cu aceea că față cu Franța este din nou asigurată și că în cestiunile europene ea va avea cuvântul hotărâtor. În fine organul opoziției moderate se întreabă că oare stipulațiunile ce se vor face cu ocaziunea întâlnirii nu vor fi îndreptate contra libertății și constituțiunii? și termină prin următoarele cuvinte: „Nouă ne trebuie pace, dar și libertate constituțională. Și de dragul păcii nu vom suferi nici să se restrângă nici să se nimicească libertatea“.

Turburările din Cluj.

Cluj, 8 Septembrie 1884.

Diarul „Kolosvári Közlöny“ redactat de un Ovreu nepercunat cu numele Békesi, care, când era cu percuni, purta numele de Friedmann, s'a apucat în numărul său din 3 Septembrie și a împărțit pe Români în 2 clase: Români și Valachii (Románok és oláhok).

Valachii sunt după el „muncitori onesti, cari în bună pace și concordie cu ceilalți fii ai patriei poartă sarcinele, cari sunt foarte grele, ale libertății și independenței statului — și cu plăcere învață ungurește“ etc.

Românii sunt după „K. K.“ „un ambițios neam de semi-proletari, ei le succese toate, se vaetă neîncetat, sunt nisece ființe răpitoare în vestmânt pe profet, strică ordinea și sunt pedeci pentru guvernare“ etc.

În numărul din 7 Septembrie sub titlu: „Pogány magyar vesz el“ publică cu mare satisfacțiune în traducere maghiară 2 marșuri scrise după afirmarea sa de Dr. I. C. Drăgescu, unul marșul lui Horia, ear altul al lui Iancu.

În acest articol precum se vede, a treia oară întreabă, că cu ce s'a ocupat societatea „Iulia“ de membrii ei în 2 ani consecutivi nici unul nu a concurs la premiile publicate din limba română la universitatea din Cluj? Deduce de aci că „Iulia“ în loc de a se ocupa cu literatura, s'a ocupat cu politica.

În fine în nrul acesta între noutăți, atrăgând atențiunea cetitorilor sei la cele 2 marșuri, apostrofându-i pe Români, dicând că atunci când scriu de aceste, uită de țigala ungurească „ne bántsd a magyart.“

După-ce diarul acesta ovreu-maghiar subvenționat de stat din punga Românilor dice, că se nu ne subtragem dela întrebarea referitoare la societatea „Iulia“ și așteaptă răspuns dela ultraistii români; eu necunoscând ultraisti români, mă angajez să-i răspund la toate după merit, aștept însă dela dl Friedmann sau după dorința

d-sale Békesi, ca răspunsul meu să-l producă fidel în foaia d-sale, dacă e om de pace.

Mai înainte însă de a răspunde în meritul lucrului, voi arăta o asemănare ce se potrivește de minune în afacerea aceasta.

Un om avea o fată miopă. 'I-a mers vestea preste 9 țeri și 9 mări încât nu se mai aflau feciori să o pețească din cauza defectului acestuia. În urmă un nenorocit s'a dus să o pețească. Fata, sfătuindu-se mai înainte cu părinții a eșit cu feciorul afară și ca să arate, că ea nu e miopă, 'i-a ținut tătâne-sau: „tată, oare cine a pus acul acela în vârful parului din gard? Tatăl seu 'i-a răspuns: În care par, că eu nu-l văd. Fata atunci a sărit să meargă la par unde era acul, însă pășind 2 pași a căzut preste un bou ce era culcat înaintea ei și pre care nu-l observase. Așa s'a dat de-a golul și s'a adeverit, că într-o adevăr e miopă.

Dl Friedmann alias Békesi foarte tare seamănă cu fata din povestea aceasta.

El vede acul în vârful parului, dar boul dinaintea sa nu! Vede pre membrii societății „Iulia“ ocupându-se cu politica, dar uită că junimea maghiară în anul 1877 a făcut politică externă călătorind pre mare până la Constantinopol cu sabia de onoare a fratelui lor de sânge Cherim pașa, care sabie mai târziu Sultanul a donat-o principelui din Muntenegru, inamicului lor.

Urbea Cluj a făcut o fundațiune de 1600 fl. anuali din cari fie-care facultate din cele 4 dela universitate să capete câte 400 fl. ca premie pentru elaborate științifice ce le vor elabora ascultătorii respectivelor facultăți câte 50—200 fl. pentru un elaborat cenzurat și declarat demn de premiu. Și aceasta pentru toate timpurile până când va exista universitatea Clujană și va fi — notabile — ungurească.

Premiile se împărțiau până în 1878/9 tot în 20 Decembrie n.

Dl Friedmann, sau în limba statului Békesi, uită, că unele facultăți începură atunci a se plânge, că incurg de tot puține elaborate asupra temelor concursuali, ba paremi-se la cea juridică s'a întemplat și cazul trist, că n'a încurs nici unul, cu toate că la aceea facultate sunt $\frac{2}{3}$ a totalității ascultătorilor. Uită, că universitatea din această cauză s'a vădit necesită a muta termenul de concurs pre 29 Maiu ca pre ziua de întărire a decretului pentru înființarea universității, în sperare, că după vacanțele cele mari tinerii vor veni cu puteri recreate și se vor apuca de teme având totodată în decursul anului scol. bibliotecă și pre profesori la îndemână pentru a-i consulta.

Uită dl Friedmann, că speranța aceasta încă s'a prefăcut în fum. Premiile nici așa nu au avut cui să le dea. Așa fostul primar al cetății era să propună ca banii ce nu se pot da ca premii să se tot capitalizeze, încât cu timp din interesele lor să se facă premii. Dl Friedmann sau după gustul d-sale Békesi uită, că în anul trecut s'a propus din partea unei facultăți senatului, ca să se restabilească termenul vechiu în sperare că tinerii în decursul anului își vor aduna material pre lungă studiile lor speciali, ear în feriele mari îl pot prelucra.

Oare ce cugetă dl Békesi, ce e cauza de tinerii maghiari nu concurg la premiile aceste

cum ar trebui? Causa e aceea, că ei pre lungă politică s'au ocupat și cu fabricarea versului

„Kerek ez a zsemle,
Tedd vad oláh zsebre,
Dugd be vele szadat
S tiszteld a hazánkat:
O te büdös boeskor!

Kerek ez a világ,
Sok helyt nyilik virág,
Oláhok csak egy a:
Bitofa fa virágja.
O te büdös boeskor!

Kerek ez az ország:
Tiszta magyar ország:
Ki ellene bödül,
Kergesd ki e földröl,
Azt a büdös boeskort.“

Vi e rușine de acest vers, vă lăpădați de el, nu vreți să cunoașteți, că acesta e specimen de cultură maghiară, dar înzadar, căci es cuiele din sac. Acolo e la tribunal, îl puteți vedea în original.

Veți, d-le Békesi, noi nu ne rușinăm de ceea ce producem, pentru-că și marșurile ce le reproduc cu atâta satisfacțiune nu sunt alt-ceva decât un răspuns la insultele voastre și vă asigur, că dacă nu veți schimba politica șovinistă veți duce iritațiunea între naționalități până acolo de veți vedea cu ochii încă primejdia, de care ne temem cu toții.

D-zeul popoarelor însă se vă dea minte, ca mai înainte de zilele aceste, la cari lucrați cu toată energia să încetați cu politica această periculoasă, pentru-că alergați cu pași repezi la țile de jale.

Au doară în secolul al 19-lea se poate afla popor, pre care dacă-l vei insulta cu versuri ca și cele cu „Kerek ez a zsemle“ etc. spre mulțumită va cânta „Isten áld meg a magyart“ etc. Sânteți nebuni dacă poftiți aceasta! Ați insultat și batjocorit pre Români din Cluj și prin ei întreaga națiune română, insulte și batjocure aveți să așteptați. Ne amenințați cu procuror, cu temnițe și furci, nu aveți să așteptați nici dela noi complimente până când nu veți schimba tonul.

Atâta cu privire la marșurile lui Horia și Iancu publicate în „Kolosvári Közlöny“. Să revin la junimea română universitară din Cluj ca să dau răspuns la întrebarea pusă.

Eu cred ca junimea română în acești 2 ani n'a concurs la premiile puse la concurs. Causa însă sunt următoarele:

Tinerimea română abia face a 8—9-a parte din ascultători. Au fost puțini, și ei câți au fost, nu au dispus de limba maghiară așa de perfect ca să poată lucra temele, fiindcă aceste după legile maghiare numai în limba aceasta sunt de a se lucra.

Cu toate aceste, deși relativ sunt puțini, au câștigat și din ei mai mulți premii, precum: Abs. Todea, Petru Suci, Petru Pipoșiu (de 2 ori) și alții. Au câștigat și stipendii de stat, precum: Vin. Nicoară, Silvestru Moldovan, Ben. Pop și alții, care stipendii (câte 5 de fiecare facultate de câte 300 fl.) se conferesc pre baza unui elaborat de clausură și a unui examen oral. Ar fi câștigat și mai mulți de nu-i împedea limba maghiară, pre care nu o cunosc în așa măsură, cât să scrie într'un stil de literator maghiar.

Limba aceasta așa-i lăsată de Dumnezeu, ca omul adult să nu o poate perfect învăța în vecii vecilor.

plină de apă și-și răsuci pērul muiat. Pe când le făcea aceste, o îi cădură spre fundul bărcii și acum ea zăcea în sânge, și aruncă o privire spre mâna, care se vădită că și când nu ar fi rănită.

Eată! — sa și-i întinsă cărpa ei.
El scutur... și visl înainte.
În cele d... se ridică, se duse la el și legă cărpa... ca lui rană, strângându-o țepăn. A... e opuse el, ea luă una dintre visle din... se puse în față însă fără de a se... ochii țintă la visla roșită de sânge... tiri puternice barca mai departe.

Erau amândoi paliți și trecuți. Apropiindu-se de țermure, ei întâlniră pescarii ce eșiseră să-și întință mreșile peste noapte. Acestia îi strigară lui Antonino și încercară se-o năcăjască pe Laurella. Nici unul, nici altul nu ridică ochii ori le răspunde vre un cuvânt.

Soarele era încă cam sus deasupra Proci-dei când ei sosiră la mărina.

Laurella își scutură rochița, care se uscăse

În 3—4 ani abia o poate sdrobi omul. Aci eară venim la un adevăr, care voi fanaticilor maghiari, nu vă place de loc. Aci vērul e, că progres adevărat numai în limba maternă se poate face. Cu toate aceste se vede dela noi să învățăm o limbă străină chiar și la scoalele populare.

I se impută dar tinerimei române, că ea politică, și cei ce fac imputările nu vād pe tinerimea maghiară mergând în misiune politică pe la Stambul și fabricând versuri revoltătoare.

Ce privește împărțirea Românilor de „Közlöny“ în 2 clase, îi răspund, că foarte a nimerit. Ovreei se pot împărți, ce-i dă între Ovreei percunați și nepercunați. Cei percunați țin la legea și limba lor, cei nepercunați s'au lăpădat de lege și limba maternă și s'au prefăcut în Maghiari.

Nu așa Români. Români nu se pot împărți numai ca și alte popoare d. e. ca și Maghiarii, în Români culți și neculți s'au muncit de pământ. Acesti din urmă e drept, că muncesc și poartă sarcine grele și susțin mii de funcționari din sudoarea lor, cari în respunși nici limba nu vreau să li-o vorbească, ci îi judecă într-o limbă nepricepută de ei.

Se înșeală însă „K. Közlöny“, când cugă că poporul muncitor e îndestulit cu soartea dată de Maghiari, se înșeală și mai tare când dică că învață bucurosi ungurește.

E drept, că soartea acestui popor român inteligent o vede și reclamă pe toate căile pentru îmbunătățirea ei, e dureros însă frații Maghiari așteaptă ca însuși poporul să clame îmbunătățirea ei; pentru-că reclama poporului are o singură formă, cea dela 1700 ceece ce ar fi de folos să nu se întemple odată atât în interesul nostru cât și în al Maghiarilor.

Foarte rău cunoaște „K. Közlöny“ poporul român, ba precum se vede nici pe cel maghiar nu-l cunoaște, căci dacă 'l-ar cunoaște ar că chiar și poporul maghiar muncitor încă resce din inimă schimbarea guvernării actuale pentru aceea tare des, chiar poporul maghiar plânge absolutismul, sub care îi era mai bine sarcinele mai ușoare. Dacă poporul maghiar muncitor, căruia, cât de silă, cât de milă îi face dreptate în țara aceasta ungurească, și cause să se plângă, atunci cum peccate va mulțumit poporul român muncitor, pentru că dreptatea e îngropată, și care numai sarcinele grele ar drept să le poarte în această nefericită. Ce bunătați are poporul român în stat? ce capătă în schimb dela ocărnuire pe dările cele mari și sângele ce-l pune pe altă patrie, ca să fie mulțumit? Nimic și de o să de ori nimic! Nici atâta folos că barem să-i judecătorile, plânsorile lui în limba sa care vorbește. Guvernul îi închide de a rîndul scolele ca să nu se poată cultiva în limba sa. Nu permite să-și edifice institute culturale cu milioanele sale, dovadă gimnasiul din Caransebeș și stitul clerical din Lugoj, pentru care maritim guvern a oprit a se face colecte. Și apoi „Közlöny“ îmbeată lumea cu publicațiuni ridică că poporul român e mulțumit și că numai în mâni cărțurari strică ordinea și stau în cale guvernării.

Nu așa fraților dela „K. Közlöny“. Șați-vă de metoda de a măsura cu 2 măsuri,

aproape de tot în trecerea lor pe mare, și s'au pe uscat.

Betrâna torcetoare, care îi veduse plecându-se de dimineață, era și acum pe acoperiș.

Ce ai la mână, Tonino? strigă ea. Sfințit Doamne, ia uite! barca înnoată în sânge.

Nu e nimic mătușă, răspunde flăcăul, m'ototîi sgăriat de un cui eșit prea tare în afară. Păbui mână trece și asta. Afurisitul de sânge e deodată la îndemână de lucrul pare mai primejdios ercic cât e în adevăr.

O se viu se-ți pun buruieni pe ea, nepotă-ce Stăi numai că viu.

Nu osteni, mătușă. Sunt toate făcute, o mână sunt trecute și uitate. Eu am o peleară toasă care crește iute peste ori și ce rană. pend

Adio! dize Laurella și o luă spre portă și ce ducea la deal.

Noapte bună! strigă flăcăul fără de a se uita la ea, apoi își luă uneltele și coșurile și luntriță și urcă scările de piatră în spre coliba tea

(Va urma.)

Foița „Tribunei“.

La Rabiata.

Novelă

de

Paul Heyse.

(Tradusă din limba germană.)

(Continuare.)

Preste puțin ea eși la iveală; rochița îi era strânsă pe trup, ear pērul, desfăcut de valuri, îi cădea greu pe umeri. Ea tăia valurile cu brațele harnice și înnota tăcută și cu putere înspre țermure.

Cuprins năprasnic de spaimă, el își eșise par'că din fire. Stētea în barcă plecat înainte, cu ochii țintă după ea, ca și când s'ar petrece vre-o minune în naintea lui. Apoi se scutură odată, se răpeși la visle și începă a mână barca în urma ei cu toată puterea ce avea în el, în vreme ce fundul bărcii se roși de sângele ce se scurgea încetul cu încetul din mâna lui.

În o clipă el se află lângă dînsa, cu toate că ea înnota din resputeri.

Sfîntă Maică Precurată! — strigă el, — vino în barcă. Am fost un turbat; scie Dđeu ce 'mi-a întunecat mințile. 'Mi-a străbătut ceva ca un fulger prin creeri, încât 'mi-am pierdut fără de veste mințile și nu sciam ce fac și ce vorbesc. Nu cer să mă erți, Laurello, dar scapă-ți viața și urcă-te ear.

Ea înnotă mai departe ca și când nu ar fi auzit nimic.

Nu poți înnota până la țermure; mai sînt încă două miluri. Gândesce-te la maică-ta, dacă și s'ar întempla vre-o nenorocire, eu mor de groază.

Ea măsură c'o aruncătură de ochi departe până la țermure, apoi, fără dea răspunde ceva, înnotă la barcă și apucă marginea ei. El se îndreptă ca să-i ajute, ear barca plecându-se de greutatea copilei într'o parte, mănecarul lui, care era întins pe laiță, lunecă în mare.

Ea se aruncă sprintenă în sus și se puse ear la locul ei de mai înainte.

Veđându-o în siguranță, Antonino puse ear mână pe visle. Dînsa apoi își stoarse rochița

cei reii cu una bună pentru voi și cu una falsă pentru naționalități, lăsați-vă de apucată căci vă duceți de-a dreptul la pentru-că proverbul vostru „ne băntăd a „poporul român îl va exprima așa „ne a român“ și se știți că protestul pomâniat este rău în felul său.

„sămănați tot vânt, căci aveți se culeți uni grele.

„asați-ne să ne cultivăm în limba noastră. ajutor în calea aceasta din visteria co- nu ne puneți pedece, și atunci vă asi- că nu veți avé ocaziune de a dice că cărțurari „strică ordinea și sunt pedeci a guvernării“.

Opincarul.

La vizita regelui Carol la Belgrad

„Voința Națională“ și precuresci se pronunță precumurmează: „ri-cât de mari și de numeroase ar fi preo- nile noastre de ordine curat interioră, noi i am fost și vom fi încă mult timp ne- avé ochii deschiși în giurul nostru, pentru va toate mișcările și toate evenimentele, produc și cari, deaproape sau de departe, nteresele noastre politice.

„ceastă datorie ne este impusă atât de si- ea noastră geografică, cât și de starea de care domnesce astăzi în Orientul Europei. cum câteva zile, tratând în aceste coloane o cestiune pe care, nu scim în ce scop e intențiuni, un diar din capitală o arun- discuțiunea publică, diceam că în penin- lecanic sunt încă multe puncte mobile și că când Orientul nu va intra în o situa- are să presente mai multe garanții de și de durată, nu ne este permis să cre- Europa ar puté să ne asigure o posi- neutralitate și că ar fi în interesul țerii de a aspira la o asemenea pozițiune.

„formațiuni politice, cărora le-a dat nascere area naturală a lucrurilor în această parte pei, trebuiesc considerate ca începutul unei mișcări și de evoluțiuni, care este încă de a fi închisă. Ele așteaptă o organi- definitivă, și la această lucrare vor trebui ereze toate elementele, din cari se com- artea orientală a Europei.

„în urmare, ceea ce era un lucru posibil vadă de înțelepciune politică a doua și esbelul Crimei, și mai ales în urma con- din Paris, unde fusese proclamat prin- tegrității imperiului otoman, nu mai are rațiune de a fi astăzi, când acest principiu rut sub puterea evenimentelor, când acea internică și glorioasă, care domnesce de eculi asupra Orientului Europei, este ne- înlocuită de popoare și de state noué, nceptibile de civilizațiune și mai apte progres decât dinsa, când în fine aceste ate sunt chimate a-și apéra singure exi- lor politică și a-și pregăti viitorul numai te și facultățile lor proprii.

„motivele pentru cari o repetăm, Ro- nu pot și nu trebuie să rămână indiferenți aimentele cari se petrec în giurul lor.

„dar dacă, după cum am dis, situațiunea lui nu este încă ajunsă la acel grad de are, care se-și asigure o organizațiune de- o stare fixă și durabilă, aceasta nu în- ză de loc că nouéle elemente trebuie să în o stare permanentă și continuă de ne și de transformări. Ceea ce constituie rul distinctiv al situațiunei în această parte pei, este tocmai că, pe lângă curențul de mare și de renovațiune care se manifestă ideni, se simte asemenea pretotindeni o ta imperioasă de pace și de liniște.

„cele influențe exterioare, cari altădată se au asupra popoarelor balcanice și cari puteau să fie legitime și binefăcătoare, de- tindeau la îndeplinirea unei opere de pare și de civilizațiune, nu mai pot avé rațiune de a fi astăzi, când aceste po- nu fost chimate la o viață proprie și in- entă, când ele trebuiesc lăstate a se des- a mod progresiv și a se prepara pentru să ocupe cu demnitate și cu folos noua rațiune politică.

„popul atâtor lupte și atâtor silințe, fie din popoarelor supuse sceptrului musulman, partea Europei, nu a fost de sigur pentru- o di, o altă putere străină să fie substi- terii otomane, pentru-ca acele popoare,

abia sustrase unei opresiuni, să fie din nou arun- cate în stare de dependență sau de servitute sub un nou stăpân.

A da tinerelor State din Orient toate ele- mentele și toate condițiunile necesare unei exis- tențe politice independente și unei continue și pacifice dezvoltări: eată care a fost, care este, care trebuie să fie ținta Europei civilizate.

Pentru a ajunge la acest rezultat, aceste State trebuie să înțeleagă, înainte de toate, soli- daritatea de interese care există între dînsele. Cu cât raporturile lor reciproce vor fi mai mult inspirate de această idee de solidaritate, cu atât misiunea lor va fi mai lesne de îndeplinit, cu atât opera de renaștere a Orientului european va fi mai asigurată.

Din acest punct de vedere, nimic mai nat- ural decât aprețirile simpatice, cu cari presa europeană a primit, în aceste din urmă zile, că- lătoria Regelui nostru la Belgrad. Pretotindeni această întrevedere între suveranii celor două ti- nere regate dela Dunăre nu a putut produce decât o impresiune favorabilă. În manifestațiu- nile de amicie reciprocă ale celor doi suverani și ale celor două popoare, Europa vede o dovadă mai mult că, la Belgrad ca și la București, se urmărește o politică de pace și de consolidare interioră, că nimeni aci nu caută să turbure li- niștea generală.

Cronică.

Din cauza sfintei sêrbători de mâne numărul proxim al „Tribunei“ apare poimâne.

Necrolog. Iosif Barac, protopresbiter gr. or. în Brașov a reposat. Un preot și ad- ministrator foarte vrednic el lasă după sine me- moria cea mai binecuvântată.

Dr. Carol Davila. În mormântarea rêmășiștelor pămêntesci ale reposatului *General Dr. Carol Davila* s'a sêvîrșit as- tăși, la oarele două d. a. în București, pe cheltuiala statului și cu o pompă potrivită cu faptele neuitatului pa- triot român.

Din petrecerea Regelui României la Belgrad. — La 18/30 August se duse regele Milan cu oaspele seu regal în fortăreață, unde era aședat regimentul al șeselea de linie în or- dine de bătaie. Înaintea sosirii ambilor regi s'a publicat regimentului un decret regal, prin care regele României este numit Colonelul titular al al acestui regiment, purtând de acum înainte nu- mele de „Regimentul al VI de linie. Regele Carol I al României“. Îndată după această proclama- țione, sosiră și ambii regi, însociți de garda re- gală și de o strălucită suită.

În prima trăsură, trasă de patru cai, șe- dea regele Carol, în uniformă de general sêrb. Ajunși dinaintea palatului comădei cetății, re- gele Milan presentă și oferi înaltului seu oaspe regimentul. Apoi, adresându-se regimentului, sa- lută pre noul titular ca pre amicul și fratele seu, și relevă, că numirea bravului căpitan dela Plevna ca șef al regimentului, este un semn al deose- bitei sale venerațiuni pentru amicul seu regal și a întăriri camaradiei de arme serbo-române. Re- gele României mulțumî regelui Serbiei, esprimând aceleași sentimente, și accentuând asemenea ca- maraderia de arme, termină cu esclamațiunea: „Trăiască regele Milan“ la care o mulțumî re- gele Serbiei, esclamând. „Trăiască regele Carol!“ care strigă a fost repetat de regimentul întreg. Apoi regimentul defilă pre dinaștea regelui Milan, sub conducerea noului proprietar, regelui Carol. Asemenea și la revista armărilor a Topcider, la care asistă călare și regina sêrbă, presentă re- gele României regimentul sêrbă al Serbiei. A fost o scenă mișcătoare cu regele Carol în fruntea regimentului, galopând, spre re- gele Milan, și ambii moșari, saluând, spre cor- dial mânilor, la care masa enorice a spectatori- lor irupse în aclamațiuni detunătoare.

La dînel oficial ridică regele Milan un toast în onarea înaltului seu oaspe, accentuând dezvoltarea istorică identică a ambor țeri și le- găturile lor de amicitie, nici odată turburate. Rêspunsul regelui Carol exprimă acele idei.

Corpurile legislative ale României vor fi convocate, se dice, în luna lui Octomvrie, în sesiune extraordinară, spre a vota mai multe pro- iecte urgente, după care vor fi dizolvate, spre a se alege alte camere după noua lege electorală.

Linia căii ferate Ploiesci-Predeal-Brașov va fi, precum se comunică, mutată pe alt teren partea unde suferă stricăciuni din cauza exun- dărilor râului Prahova. Pe această linie, care

leagă România cu Ardealul în partea ei de pe teritoriul român, comunicațiunea e împedecată în tot anul prin deseale ruinări. Se comunică, că direcțiunea generală a căilor române, vèdend, că terasa, pe care a fost aședată aceea linie n'a fost bine aleasă, a decis a o muta pe alt teren. Studiile tehnice sînt sfîrșite și acuși se vor începe lucrările.

„Dualismul à tout prix.“ Sub acest titlu „Neue Freie Presse“ în numărul dela 5 Sept. n. aduce următorul fapt comic:

„O scenă mică foarte drăgălașă s'a petrecut ieri în aula universității din Geneva cu ocaziunea deschiderii conferenței a doua internaționale. Drul Schlesinger din Viena a fost ales ca vice- president pentru Austro-Ungaria. Așa numita „Liste des membres“ îl numesce vice-president pentru „Autriche-Hongrie“. De odată se suie pe tribună delegatul maghiar deputatul Emerie de Ivánka și declară solemn că Drul Schlesinger poate să se prezenteze numai ca ales austriac, fiindcă societatea translaitanică a crucei roșie e cu totul independentă de ceea din Cislaitaniă. Membrii adunării s'au uitat cu mirare unii la alții și au trecut preste acest protest neavend convențiunea dela Geneva nici o cunoscință despre această neînțelegere politică. Comic lucru a fost că Ivánka și-a citit protestul în limba germană pe carea o pricepeau numai delegații germani. Dacă Ivánka își citea declarația de neatêrnare în limba maghiară, poate că avea mai mare rezultat.“

Congresul studenților români. Cong- resul studenților universitari, care se va ține în luna lui Septemvrie la Galați, după „Rês- boiul“ are să fie cât se poate de imposant și prin număr și prin calitate. Studenții din țară și străinătate se grăbesc să se inscrie; mai cu seamă cererile de înscriere de prin provincie curg ca ploaia.

Se dice, că cu această ocaziune se va face o excursiune la Constanța pentru statua lui Ovidiu; în acest scop o agenție oare-care a vapoare- lor va oferî gratisdrum în aceste excursiune.

Anticități în România. D. Gr. Tocilescu, secretar general al ministerului cultelor din Ro- mânia, făcend mai multe săpături archeologice lângă Caracal, a găsit câte-va statui mici de bronz și un bas-relief reprezentând pe Mitrias.

Mersul vapoarelor pe Dunăre. Mersul dîlnic s'a suspendat și circularea vapoarelor între Galați și Ismail se face numai de trei ori pe sêp- tēmână după cum urmează:

Plecarea dela Galați la Ismail, Marți, Joi și Sâmbetă, 8 oare dimineața. Va- porul care pleacă Joi merge până la Chilia.

Plecarea dela Ismail la Galați, Mercuri, Vineri și Duminecă, 8 oare dimineața.

Două mari falimente în Iași. „Libe- ralul“ ne comunică că piața comercială din Iași ar fi amenințată de două mari falimente fraudu- loase de câte 100,000 galbeni fie-care; e vorba de doi Ovrei, unul lipscan și celalalt bancher, legați între dînșii prin relațiuni foarte strînse.

Un împrumut al Franciei. Se vorbește mult în cercurile finanțiare despre un nou îm- prumut al guvernului francez. Budgetul pe 1884 se va încheia în adevêr cu un deficit de 200 mi- lioane. Causale sînt două: 1. scăderea produ- sului impositelor, care scădere se ridică la 60 de milioane; 2. creditele Tonkinului (58 milioane) și ale Madagascarului (5 milioane) și cheltuielile pentru China; care toate vor face 200 milioane.

Ministerul de finanțe ar puté să-și procure suma aceasta printr'o emisiune de bonuri, dar ar preferi să facă un împrumut, care i-ar permite să scape de budgetul extraordinar.

Sosirea Țarului la Varșovia. Din Var- șovia se scrie cu datul de 6 Septemvrie n., că Țarul va sosi acolo la 8 Septemvrie n. Generalii Țșeredin și Gurco precum și deputațiunea nobi- limii îi es Țarului spre întîmpinare la Vilna. Sosirea Țarului în Varșovia la datul de mai sus a fost anunțată și oficios pentru 10 oare a. m. Comunicarea trăsurilor pe strade e oprită cu o oară mai înainte.

La recercarea dlui Stanciu, căpitan imp. reg. în pensieune constatăm, că nu Domnia Sa e autorul corespondenței din Viștea inferioară, publicată în Nr. 105 al „Tribunei“.

Mulțumită publică.

Urmarea publicării sumelor incurse ca da- ruri benevole și pe calea listelor respândite în folosul societății „Școala Română“ din Suceava până astăzi 23 August (4 Septemvrie) 1884.

1. Dela domnul Ioan Berlinschi Paltineanu din Hudesci, districtul Dorohoiu în România 2 fl. v. a.

2. Lista Nr. 229 încredințată domnului Dr. Emiliu Codru Dragușianu, președinte al so- cietății academice „România jună“ din Viena cu

suma de 8 fl. 20 cr. v. a. dela următorii bine- făcători:

Dr. Emiliu Codru Dragușianu 1 fl.; Aurel Cupșa 50 cr.; Andrei Monda 50 cr.; Victor Roșca 50 cr.; Enea Nicola 50 cr.; Al. Pop 30 cr.; Ilie Gherghel 1 fl.; Valeriu Telescu 50 cr.; St. Petrovici 50 cr.; A. Demian 50 cr.; Romulus Z. Boiu 50 cr.; I. Maurocordat 1 fl.; Valeriu Petco 50 cr. și Georgiu Roșca 40 cr. Toți domni sînt din Viena.

3. Lista Nr. 287 încredințată domnului Samson Bodnarescu, director la liceul din Po- mârla (România) cu suma de 93 franci dela ur- mătorii binefăcători:

Samson Bodnarescu 5 franci; I. Boniface 5 franci; A. Goldenerkreuz 5 franci; D. Ghindar 5 franci; Ion Dan 20 franci; E. Fleury 5 franci; Anton de Schelling 5 franci; Th. Gheorgiu 5 franci; Em. Popescu 5 franci. Toți domni nu- miți sînt din Pomârla. S. M. Haliță 4 franci; C. Pasce 2 franci; C. Ciocoiu 2 franci; S. M. Sveart 1 franc; o Româncă 4 franci. Acești 5 binefăcători din urmă sînt din Dorohoiu. Și domnul Ioan Docan exministru român 20 franci.

4. Lista Nr. 333 cu suma de 30 franci dela domnul Dr. G. Poliz, decan la facultatea de medicină din București.

5. Dela domnul Gheorgiu cavaler de Po- povici proprietar mare în Shoesti 50 fl. v. a.

6. Dela domnul Constantin cavaler de de Mirza proprietar mare în Shoesti 50 fl. v. a.

7. Dela domnul Slany din Cernăuți di- rector al poștelor din Bucovina prin domnul Adolf Kobrzinoky din Vamă 3 fl. v. a.

Listă de contribuiiri

pentru
ajutorarea studenților români nenorociți.
Transport din Nr. 100: 100 lei și fl. 248.—
„Vêratec“ „ 1.—
Suma 100 lei și fl. 249.—
Sibiu, 28 August v. 1884.
Alte contribuiiri binevoitoare se vor cuita în public.
Redacțiunea.

Posta ultimă.

Bruxella, 8 Septemvrie n. Din cauza manifestațiunilor partidului catolic s'au întêmplat aci și în Antwerpen tur- burări; mai mulți inși au fost răniți; s'au făcut și arestări.

Varșovia, 8 Septemvrie n. Familia imperială rusească și marii principi au sosit aci ați la 10 oare a. m. mergend numai decât pentru a asista la servițul devin în biserica grecească și în cea ca- tolică. Manevrela pe câmpul dela Moko- towski s'au început la 11½ oare și s'au terminat la 2 oare p. m.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Oradea-mare, 9 Septemvrie n. Mi- nistrul president Tisza pleacă mâne dimi- neață cu trăsura dela moșia sa Geszt spre a se duce la Oradea-mare, unde va fi primit în mod sêrbătoresc. Se așteaptă o enun- ciațiune importantă.

Neapol, 9 Septemvrie n. Regele Umberto a sosit ieri după ameași; a fost salutat în mod entusiast între strigăte: Să trăiască al doilea părinte al patriei. Cholera se întinde tot mai mult.

Shanghai, 9 Septemvrie n. Chinezii voiesc să închidă gura râului pentru du- cerea la Shanghai. Consulii au protestat.

Bruxelles, 9 Septemvrie n. Diarele catolice cer să se facă o anchetă din cauza turburărilor de alaltieri. Primarul a inter- diș manifestațiunea societății învêțatori- lor. Celor arestați li s'a dat drumul.

Newyork, 9 Septemvrie n. Întărîta- rea în piața petroleului continuă. Mai mulți speculanți de ulei din Oilcity sînt în perplesitate.

Director: **Ioan Slavici.**
Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

Extrase de concursuri bisericesti-scolari.

- 1. Poiana, 3 posturi de invetatori. Salar de cate 300 fl., directorul va primi remuneratiunea de 100 fl. anual. Termin 30 August st. v. Concursurile sunt a se adresa oficiului protopresb. gr-or. al tractului Mercurii.

Statiuni invetatoresci vacante.

- Josani cu filia Butan-Magiesci, salar 300 fl., cuartir si lemne. Termin 14 Septembrie st. v. Concursurile sunt a se adresa oficiului protopresb. gr-or. in Lugasiul de sus, p. u. Elesd.

Se escrie concurs pentru urmatoarele: statiuni invetatoresci din protopresbiteratul Halmagiului:

- 1. Boncești, emolumente: 120 fl., 12 șinice bucate grâu și cucuruz, 12 stângini de lemne, cuartir. Termin 10 Septembrie. 2. Zeldiș, emolumente: 170 fl., 16 șinice bucate grâu și cucuruz, 10 stângini de lemne, 90 porți de fân, cuartir. Termin 10 Septembrie. 3. Secaș, emolumente: 100 fl., 12 șinice bucate grâu și cucuruz, 15 stângini de lemne, 100 porți de fân, cuartir și grădină. Termin 10 Septembrie. 4. Guravăi, emolumente: 105 fl., 12 șinice de bucate grâu și cucuruz, 10 stângini de lemne, cuartir și grădină. Termin 11 Septembrie. 5. Bănești, emolumente: 200 fl., 10 stângini de lemne, cuartir și grădină. Termin 11 Septembrie. 6. Dobroț, emolumente: 200 fl., 10 stângini de lemne, cuartir și grădină. Termin 12 Septembrie. 7. Rîșculiț, emolumente: 250 fl., 10 stângini de lemne, cuartir și grădină. Termin 12 Septembrie. 8. Tomești, emolumente: 200 fl., 10 stângini de lemne, cuartir și grădină. Termin 12 Septembrie. 9. Ciungani, emolumente: 150 fl., 10 stângini de lemne, cuartir și grădină. Termin 13 Septembrie. 10. Halmagiu, postul de invetatoresca la scoala tractuală din Halmagiu, emolumente anuale: 300 fl. pentru

lemne 40 fl., cuartir și grădină. Termin de alegere 16 Septembrie.

Concursurile sunt a se adresa oficiului protopresb. in Halmagiu.

Zsena, emolumente: salar 250 fl. v. a., 3 jugere pământ arător, 8 stângini de lemne 7 fl. pentru scripturistă, 5 fl. pentru conferența invetatoresci și cuartir cu grădină de un juger. Termin 9 Septembrie v.

Concursurile sunt a se adresa oficiului protopresbiter. in Lugoj.

Covasintiu, statiunea de invetatoresca, emolumente: 200 fl. v. a., 21 metri lemne, 25 fl. pentru cuartir, 10 fl. pentru conferența. Termin 16 Septembrie v.

Concursurile sunt a se adresa oficiului protopresb. in Mènes per Gyorok.

Giula-Varșand, emolumente: 230 fl. v. a., opt stângini de lemne, 16 jugere de pământ, 16 fl. pentru curățitul scoală, 10 fl. pentru conferența, 20 fl. pentru scripturistă, cuartir cu grădină de legumi. Alesul din salarul acesta va da invetatorului emerit Iosif Moțiu, anual până-ce va fi in viață câte 130 fl. v. a., din pământ jumătate, și doi stângini de lemne. Termin 9 Septembrie v.

Concursurile sunt a se adresa inspectorului cercual de scoale in Kétegyháza.

Giula-maghiară, emolumente: 400 fl., 5 orgii de lemne, 5 fl. pentru conferența și cuartir. Termin 2 Septembrie v.

Concursurile sunt a se adresa protopresbiterului și inspector cercual de scoale Petru Chirilescu in Chitighaz (Kétegyháza).

Bibliografie.

Din Raportul lui Avram Iancu prefect al unei legiuni românesce, care a stat sub comanda lui în anii 1848—1849, tradus după originalul german înaintat la guvernul central din Viena publicat și în edițiune separată, se mai află 300 exemplare cu prețul de 40 cr. v. a. și se trage sau de-a dreptul dela librăria W. Krafft în Sibiu, sau prin ori-care altă librărie, anume în Brașov la Nic. I. Ciurcu, la Cluj librăria Ioan Stein.

Alte două raporturi ale prefectilor Simeon Balint și Ioan Axentie Sever se află sub pressă; vor apăre cât mai curând tot în edițiune separată într-o singură broșură, care va costa tot 40 cr.

Adecă cele trei raporturi ale celor trei prefecti, cari au operat în anii 1848—1849, în partea apuseană a țerei, publicate în două broșuri, costă 80 cr., fără alte spese. Librarilor li se acordă 20% rabat pentru vânzare de cel puțin câte 25 exemplare.

Aceste trei raporturi cuprind în vre-o 9 coale tipărite o parte considerabilă din evenimentele bellice ale acelor ani, la care a luat partea

cea mai activă poporul românesc. Ele sună astăzi ca nisce fabule în gura generațiunei noue, dacă informațiunile nu se trag din acte autentice.

Venitul, care s'ar întempla să resulte din aceste publicațiuni, e destinat pentru coperirea speselor cerute la descifrarea și decopiarea mai multor sute de documente istorice, pentru doi tineri, cari se vor decide a se exercita bine în paleografie, atât cu litere latine, cât și cu cele ciriliane de forme diverse, fără care documentele vechi străvechi nu pot fi folosite pentru istorie; în fine din același venit, care va fi se va continua cu publicarea și altor documente, cu ajutorul cărora avem să preparăm calea către o istorie mai amplă și mai pragmatică a patriei noastre.

Sibiu, în 1 Septembrie 1884.

Redacțiunea „Observatorului“.

„Biserică și Școlă“. Foaie bisericească, școlastică, literară și economică. Arad, 7 Septembrie 1884. Anul VIII. Nr. 35. Sumar: Deputațiunea bisericească greco-orientală române la Maiestatea Sa. — Cercular. — Administrarea averii comunelor bisericesci. — Maiestatea Sa în Arad. — Diverse. — Convocare. — Concurs.

Sciri economice.

Piața din Sighisoara, 6 Septembrie. Grâu curat hectolitra fl. 5.50 până fl. 6.50; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.50; sęcara fl. 3.50 până fl. 4.—; ovėsul fl. 2.20 până fl. 2.50; cucuruzul fl. 4.80; fasolea fl. 4.50; crumpenele fl. 1.50; mazerea chilo 20 cr.; lintea 22 cr.; mälaiul 13 cr.; lumini de sęc Kilo 60 cr.; säpunul 32 cr.; sęc brut 32 cr.; sęc de vită fl. 1.—; unsoarea de porc 75 cr.; carnea de vită 44 cr.

Piața din Brașov, 6 Septembrie. Grâu hectolitra fl. 5.90, grâu mestecat fl. 4.60, sęcara fl. 3.80, orș fl. 3.80, ovės fl. 1.80, cucuruzul fl. 4.60, mälaiul fl. 5.60, mazerea fl. 9.—, lintea fl. 9.50, fasolea fl. 7.—, crumpenele fl. 1.—, carnea de vită p. Kilo 48 cr., carnea de porc 52 cr., carnea de berbec 32 cr.

Bursa de București.

Cota oficială dela 6 Septembrie st. n. 1884.

Table with 4 columns: Renta amort. (5%), Rur. conv. (6%), Acț. de asig. Dacia-Rom., Impr. oraș. București, Banca națională a României, Credit mob. rom., Acț. de asig. Națională, Serisuri fonciare urbane (5%), Societ. const., Schimb 4 luni, Aur. Includes values for Cump. and vënd. (95% and 97.50).

Publicare de licitațiune

Subsemnatul comitet voinđ a da în treprindere la un întreprindător general, ficarea unei scoale superioare de fete Sibiu, pe locul din strada morii Nr. (Josefstadt) preliminar în suma de 56.84 96 cr. v. a. publică prin aceasta licitați minuenđo, care se va face pe basa ofer presentate în scris până la 25 Septembrie 1884 la oarele 1 d. m.

Condițiunile de licitație, planur preliminarile sânt depuse în localu țiuinei bancei de credit „Albina“ în obicinuite de oficiu (8—2 d. a.) pentru torii de a se informa despre dinsele.

Sibiu, în 4 Septembrie 1884.

Comitetul „Asociațiunei transilvane pentru ratura română și cultura poporului româ“

Schweighofer fi

fabrica imp. reg. de clav in Viena

pentru Transilvania și in Sibiu

depositul de clavire al lui Heldenber numai în mostre alese și cu prețuri nale se recomandă cu tot adinsul p. t. cului din provincie.

[43] 15

Merită atențiune!

Epilepsi bolnavi de convulsii și de neafia ajutor sigur prin metodu Onorar numai după succese înved Tractament prin epistole. Sute s'au vin

Prof. Dr. Albert.

Paris, 6, Place du Trône.

Învitare de abonament la cele mai eftine diare române.

„Amiculu Familiei“ diuar beletristic și encilopedic-literar — cu ilustrațiuni.

Apare regulat în 1/13-a și 15/27-a și a fie-cărei lune în numeri câte 2—3 coale și publică: novele, poesii, romanuri, aventuri picante, impresiuni de călătoriă, studii sociali, — articlii școlastici mai ales din sfera economiei și a higienei de casă. — sciri ilustrat. — Prețul de prenumerațiune pre anul întreg e numai 4 fl. pre 1/2 an 2 fl. pre 1/4 de an 1 fl. v. a. — pentru România pre anul întreg 10 franci

„Preotulu romanu“ diuar bisericesc, școlastic și literar.

Apare regulat în 1-a și 16-a și (c. n.) a fie-cărei lune, în numeri câte de 1 1/4 — 2 1/2 coale și pul articlii din sfera tuturor sciinșilor teologice — tractate dogmatice, istorice, juridice, morali, pastorali, dar mai ales rituali, — predice pre domineci, serbători și diferite ocasiuni și recensii literare, sciri — din sfera bisericească, școlastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pre anul întreg e 4 fl., pre 1/2 2 fl., pre 1/4 1 fl., — Pentru România

„Cartile Sateanului Romanu“ Pentru toate trebuințele poporului român.

Apare în fie-care lună câte una carte de 1 — 1 1/2 coală — și publică: novele pop istorioare, fabule, poesii, anecdote, proverbi și alte amenunte de invetatură și petrecere, cunoscințe de economiă, industriă, igienă ș. a., — sciri din lumea mare mai ales acelea mai de aproape ating pre poporul nostru. — Prețul de prenumerațiune pre un an întreg e numai 1 fl. v. a., pentru România 2 franci 50 bani — plătibili în timbre posta

Toate aceste trei diare deodată abonate costau pre anul întreg 8 fl. v. a., pentru România 20 franci — lei.

== Esemplare complete dela începutul anului mai sânt câteva. ==

Aceia, cari vor abona toate trei diarele noastre, ori barem două din ele, vor primă îndată gratis patru portrete foarte frumoase.

Numeri de probă se trimit gratis ori cui.

A se adresa la: Cancelaria „NEGRUTIU“ în Gherla (Szamosu) unde se mai află încă de vânzare următoarele

opuri de minune eftine:

- Amoru și dincolo de mormentu. Novelă de Ponson du Terail, trad. de N. F. Negrutiu. Prețul 30 cr. Bibliotec'a Sateanului Român. Cartea I., II., III., IV., cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr. Bibliotec'a Familiei. Cartea I. Cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr. Colectă de Recepte din economiă, industriă, comerț și chemiă pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr. Apologie. Discusiuni filologice și istorice magiare privitoare la Români, învederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silasi. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg Gabr. Șincai. Prețul 30 cr. Renascerea limbei românesce în vorbire și scriere învederită și aprețiată de Dr. Gregoriu Silasi Broșura I. și II. Prețul fie-căreia e 40 cr. — Ambele împreuna 70 cr. Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagine cuprind 103 poesie bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr. Ifigenia în Aulida. Tragediă în 5 acte, după Euripide tradusă în viersuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

- Ifigenia în Tauris. Tragediă în 5 acte, după Euripide tradusă în viersuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr. Bran sau Nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novela is națională. Prețul 20 cr. El truce se însoare. Novela de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negrutiu. Prețul 20 cr. Secolele alor trei nopți seu trei morți vii. Roman angles după Frankston Pamfilu Capini. Prețul 50 cr. Romanul. Cartea după W. de Goethe traducțiune liberă de Const. Moșu. Prețul 50 cr. Economia pentru scoalele popor. de T. Rosiu. Ed. II. Prețul 30 cr. Petulantul. Comediă în 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioan St. Siliu. Prețul 30 cr. Nu mă uita, Colecțiune; de viersuri funebrale urmate de iertăciuni, epitafe etc. Prețul 50 cr.

Toate acestea 20 opuri deodată procurate se dau cu prețul bagatel de 3 fl. 60 cr.